

ควันบุหรี่ในสถานบันเทิง และร้านอาหารอันตราย

งานวิจัยผลกระทบควันบุหรี่มือสอง : กรณีศึกษาจากจังหวง

ดร.แอนโธนี ヘดเลย์ (Professor Anthony J Hedley) แห่งภาควิชาเวชศาสตร์ทั่วไป
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงกง เปิดเผยงานวิจัยเรื่อง "ผลกระทบจากควันบุหรี่มือสอง
ต่อสุขภาพและเศรษฐกิจในระดับชาติ" พบว่า ในแต่ละปีการสูบบุหรี่และควันบุหรี่มือสองได้ก่อให้
เกิดความสูญเสียต่อเชียงกง คิดเป็นเงินถึง 53 พันล้านเหรียญ โดยร้อยละ 28 ในจำนวนนี้เป็นดันทุน
คุณภาพที่เกิดจากควันบุหรี่มือสอง และในแต่ละปีควันบุหรี่มือสองได้คร่าชีวิตชาวเชียงกงประมาณ
1,324 คน โดยก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อโรคสำคัญ 4 โรค ได้แก่ โรคสมองขาดเลือด โรคหัวใจ มะเร็ง
ทุกชนิด และโรคปอดเรื้อรัง

ในช่วงที่ผ่านมาอย่างมากของเชียงกงไม่ได้มีการบังคับให้ร้านอาหารเป็นเขตปลอดบุหรี่ ดร.ヘดเลย์
และคณะ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มพนักงานในร้านอาหารที่ห้ามสูบบุหรี่ และที่ให้สูบบุหรี่
ได้โดยอิสระ โดยน้ำหน้าลาย ปัสสาวะ เส้นผม และเลือด ซึ่งถือเป็นตัวบ่งชี้ทางชีวภาพของพนักงาน
ร้านอาหารที่มีโอกาสสัมผัสกับควันบุหรี่มือสองแตกต่างกันมาเปรียบเทียบกัน พบว่ามีระดับโคตินิน
(cotinine - สารที่แบ่งส่วนจากสารนิโคติน ซึ่งเป็นสารออกฤทธิ์ตัวสำคัญในบุหรี่) อยู่ในปัสสาวะ
ของพนักงานในร้านอาหารแต่ละกลุ่มแตกต่างกันชัดเจน ในขณะที่กลุ่มพนักงานร้านอาหารที่ห้าม
สูบบุหรี่มีระดับโคตินินที่พบต่ำกว่า 50 นาโนกรัม/มิลลิลิตร กลุ่มพนักงานในร้านที่อนุญาตให้สูบบุหรี่
พบว่า มีระดับโคตินินสูงถึง 4,000 นาโนกรัม/มิลลิลิตร

ดร.ヘดเลย์ สรุปว่า จากสถานการณ์เช่นนี้ ช่อง空จึงเกิดความสูญเสียที่ไม่ควรต้องจ่ายจาก
ความเจ็บป่วยและเสียชีวิตก่อนวัยอันควรคิดเป็นเงินถึง 1,773 ล้านเหรียญต่อปี โดยประมาณ 1 ใน 4
เกิดจากควันบุหรี่มือสอง

ข้อมูล : ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมการบริโภคยาสูบ. "ศูนย์การวิจัย/วิชาการที่เน้นคุณภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 5".
5-6 มิถุนายน 2549 หน้า 10.

ร้านอาหารและバーปลอดบุหรี่ส่งผลดีต่อทุกฝ่าย

ราชบูรณะตันโพสต์ - นักวิจัยได้ตรวจสอบปริมาณอนุภาคฝุ่นจากอากาศในบาร์และร้านอาหารใน 7 เมืองใหญ่ของสหราชอาณาจักร ได้แก่ โกลเดนเบิร์ก ลอนดอน บรูฟอร์ด บรูฟอร์ด ลิเวอร์พูล และ ลอดแมงเจตสิตี เปรียบเทียบกับอีก 4 เมืองที่ไม่มีกฎหมายนี้

ผลการวิจัยพบว่า ร้านอาหารและบาร์ในเมืองที่มีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานประกอบการ (Smokefree workplace laws) พนักงานมีผลพิษในอากาศที่ทำกว่าร้านอาหารและบาร์ในเมืองที่ไม่มีกฎหมายนี้ถึงร้อยละ 82

จากการสำรวจในเมืองนิวยอร์กพบว่า ตั้งแต่ได้ออกกฎหมายนี้มา เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2546 ทุรากิ ร้านอาหารและบาร์มีรายได้เพิ่มขึ้น การจ้างงานก็มีมากขึ้น ประชาชนให้การสนับสนุนกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานประกอบการเป็นจำนวนมาก โดยร้อยละ 99 บอกว่าจะออกไปปรับประทับอาหารนอกบ้านมากขึ้น เมื่อจากเห็นว่ากฎหมายนี้คุ้มครองสุขภาพของทั้งลูกค้าและผู้ปฏิบัติงานในร้านอาหารและบาร์

ราชบูรณะตันโพสต์ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2549 มีบางสิ่งที่หายไปจากประเทศไทย สก็อตแลนด์ นั่นก็คือ ผู้ที่เดินไปด้วยคันบุหรี่สีเทา หลังจาก 7 เดือนที่สก็อตแลนด์ประกาศให้มีการห้ามสูบบุหรี่ในลับบาร์และในห้องนอนบังคับให้ ศิมิลลี่จามาเรียหาร์ดี้ (Dundee University) นำเสนอผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของมาตรการห้ามสูบบุหรี่ส่งผลอย่างสูงต่อการสร้างสุขภาพที่ดีให้กับคนทำงานในสถานบันเทิง โดยพบว่าการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงเหล่านี้ ทำให้อัตราการเจ็บป่วยของพนักงานลดลงร้อยละ 50-80 ในช่วงสองเดือนที่ผ่านมา โดยที่พนักงานจะมีระดับโภคตินิในเดือนต่อมา และมีสุขภาพปอดแข็งแรงมากขึ้นกว่าเดิม

ข้อมูล : "The Nation" October 16, 2006 หน้า 71.

อันตรายควันบุหรี่ในสถานบันเทิงไทย

ดร.ดร.เนวารัตน์ เจริญค้า คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลและคณะ ได้ทำการศึกษา ตรวจวัดระดับฝุ่นขนาดเล็กที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ย 2.5 ไมครอน (PM2.5) ซึ่งเป็นฝุ่นขนาดเล็กที่สามารถหลุดเข้าไปในระบบทางเดินหายใจและตกค้างที่ถุงลมปอดได้ โดยศึกษาในสถานที่ที่มีการสูบบุหรี่มาก เช่น บาร์และคลับ จำนวน 26 แห่ง พบว่า มีระดับเฉลี่ยของฝุ่นขนาดเล็ก 319 ไมครอนต่อสูบบุหรี่ เมตร โดยมีค่ามาตรฐาน 7 ไมครอนต่อสูบบุหรี่เมตร และสูงสุด 1,598 ไมครอนต่อสูบบุหรี่เมตร เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยนี้กับค่ามาตรฐานที่องค์กรพิทักษ์สิ่งแวดล้อมของสหราชอาณาจักร คือ 15 ไมครอนต่อสูบบุหรี่เมตร จะพบว่าระดับฝุ่นของสถานบันเทิงไทยสูงเกินค่ามาตรฐานมาก และผลของการศึกษาได้ชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงของอันตรายในการสูดดมและสัมผัสกับสารพิษของควันบุหรี่ไม่ว่าจะเป็นผู้ใช้บริการ และผู้ที่ต้องประกอบอาชีพในสถานบันเทิง

งานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งของ ดร.เนวารัตน์ ในปีพ.ศ. 2544 ได้มีการวัดระดับนิโตรเจนและระดับก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ในสถานบันเทิง พบว่า สูงกว่าระดับมาตรฐาน คือ 9.1-14.8 พีพีเอ็ม และ 6.7-17.1 พีพีเอ็ม ตามลำดับ (ระดับมาตรฐานคือ 8 ชั่วโมง 9 พีพีเอ็ม) สำหรับการวัดระดับนิโตรเจนนี้ วัดค่าเฉลี่ยในสถานที่ทั้งสองแห่งได้ 174 ไมโครกรัมต่อสูบบุหรี่เมตร และระดับนิโตรเจนที่ติดตัวพนักงานวัดได้ค่าเฉลี่ย 164 ไมโครกรัมต่อสูบบุหรี่เมตร จากผลการศึกษานี้ สามารถยืนยันได้ว่า สถานบันเทิงเป็นที่ที่มีการสูบบุหรี่สูง จะมีระดับนิโตรเจนและคาร์บอนมอนอกไซด์สูง ซึ่งเป็นอันตรายต่อพนักงานที่ปฏิบัติงานและผู้ใช้บริการสถานบันเทิง

ข้อมูล : เนวารัตน์ เจริญค้า และคณะ. "การควบคุมสิ่งก่อภัยกับการควบคุมการบริโภคยาสูบ".

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2548.

